

MAREC

ANGELČEK 1933/34 - ŠT. 7

Alozij Košmerlj:

Dragi Marijini otroci!

Ko je bil dobri Jezus s svojimi učenci v getzeman-skem vrtu na Oljski gori, jih je milo opominjal: »Čujte in molite, da ne pridete v skušnjavo!« Sam je molil med krvavimi solzami, trikrat je ponavljal svoje prošnje do nebeškega Očeta. Učenci pa so zaspali in na molitev pozabili. Kaj se jim je zgodilo? Ko je prišla težka ura preizkušnje, so Jezusa zapustili in zbežali. Molili niso, zato niso vztrajali. Kdor ne moli, ta ne more ostati stanoviten. Brez molitve Bog ne da milosti, da bi mogli skušnjave premagati.

V svetem postnem času, ko mislimo na trpečega Zveličarja, bomo svoje vsakdanje molitve še posebno lepo in pobožno opravljali.

Pobožno moliti ni prav lahko. Človek se tako hitro raztrese. Vsepovsod se razbežijo naše misli, samo k Bogu ne gredo. Tudi božji svetniki so tožili, da ne morejo biti popolnoma zbrani. Ljudje smo slabi. Naša molitev je često samo na ustih, duša in srce pa o njej nič ne vesta.

Potruditi pa se moramo vedno znova, da bo naša molitev topla in prisrčna. Topla pa je molitev takrat, ko se čutimo blizu Boga, ko se prav po otroško z dobrim Bogom pogovarjamo.

Povedal vam bom, kaj pomaga za pobožno molitev: misel na Boga, ki je povsod priču-

j o č. Saj veste: Bog ni samo v nebesih; tudi na zemlji je in na vsakem kraju. Bog je pri nas in okoli nas in v nas. Ne vidimo ga, ker je najčistejši duh; Bog pa vse vidi, vse sliši in vse ve. Vsako našo misel pozna; vsako našo besedo sliši; vsako naše dejanje vidi. Kako lepa je ta resnica: Bog je povsod. Kdor se tega živo zaveda, temu ne bo težko pobožno moliti.

Vsi se boste spomnili pravičnega Noeta, ki se je ob vesoljnem potopu rešil v ladji. Sredi hudobnih ljudi je bil Noe pobožen in bogaboječ mož, ki ga je bil Bog srčno vesel. Drugi ljudje so noreli po veselicah in zabavah, pijančevali so in nečistovali; Noe pa je bil najrajši doma pri svoji družini, veliko je mislil na Boga in veliko je molil. Sveto pismo pravi o njem: »Noe je hodil z Bogom.« Kamor je šel in kjer je bil, povsod je videl v duhu pred seboj Boga, ki je povsod pričujoč. Zato se je obvaroval greha in je ostal dober; zato je bila njegova molitev tako pobožna in iskrena, da se mu je Bog sam prikazal in z njim govoril, kakor govori oče s svojim otrokom ali prijatelj s prijateljem.

Otroci Marijini! O Noetu vam pripovedujem, pa Marije ne smem pozabiti. Saj veste, kako ji je govoril nadangel Gabriel: »Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj...« Ali ste že kdaj premislili besede: Gospod je s teboj? Bog in Marija sta bila v najbolj tesni zvezi. Mi bi rekli: kakor ena duša in eno srce. Zato je bilo vse Marijino življenje kakor ena sama prelepa molitev.

Tudi naše življenje bodi kakor vedna molitev. Sveto pismo pravi: »Moje oči so vedno na Gospoda obrnjene.« — »Bog me vidi!« »Bog je pri meni!« — te misli naj bodo vedno v našem srcu. Posebno še takrat, kadar molimo. Potem bo tudi o nas veljalo, da hodimo z Bogom. Bog nas bo ljubil, Bog nas bo varoval, Bog nas bo vodil v nebesa.

